

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.101/2022/12.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. április 25. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2021. december 15. napján kihirdetett, 13.B.42/2020/46. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Egri Törvényszék a 13.B.42/2020/46. számú ítéletével vádlottat testi sértés büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulata] miatt 4 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben megállapítva. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról, a polgári jogi igényről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] Az ítélettel szemben az ügyészség súlyosbításért, a vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.40/20202/2. számú átiratában rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával eljárva, hatályon kívül helyezésre alapot adó eljárási hibát nem véve csaknem teljesen megalapozott tényállást állapított meg az ügyben. A tényállás annyiban pontatlan, hogy a sértett baseball ütővel való fejbe ütése az egyébként teljes egészében szavahihetőnek tekintett sértett tanúvallomása szerint két ízben történ, amellyel szemben a „a bántalmazás, fejen ütés” szerepel, ezért a tényállás helyesbítendő. Az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést a terhelt büntetőjogi felelősségére, és állapította meg terhére az életveszélyt okozó testi sértés büntetést. Ugyanakkor a feltárt súlyosító körülményekre figyelemmel a kiszabott büntetés nem elegendő a büntetési célok eléréséhez, ezért annak súlyosbítása indokolt. Ezért az ítéltábla az ítéleti tényállásnak a Be. 599. § (2) bekezdés a) pontja szerinti pontosítása mellett a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja és a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a vádlott

vonatkozásában az ítéletet változtassa meg, és vele szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét súlyosítsa.

[4] A vádlott kirendelt védője által az ítéltáblához előterjesztett észrevételben az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét támadva elsődlegesen a védenccé felmentését kérte, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését.

[5] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el.

[6] A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta. Ennek megfelelően az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett (teljes revízió). A Be. -ben főszabály a teljes körű felülbírálat, azonban a törvény a korlátozott fellebbezéshez igazodva megteremti a részleges revíziót is büntetőjogi főkérdésekben (pl. szankció). Jelen esetben a védelmi fellebbezések elsődlegesen felmentésre irányultak, így a megállapított tényállást és a bűncselekmény minősítését is támadták, ezért a korlátozott felülbírálatnak eljárási akadálya volt, ami kötelezően teljes revíziót vont maga után.

[7] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, széleskörben folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be.608. § (1) bekezdés a-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be.609. § (1), (2) bekezdés], amely az érdemi felülbírálatot kizárná, vagy amelynek kiküszöbölésére bizonyítást kellene felvenni. Ilyenre sem az ügyészégi, sem a védelmi perorvoslatok nem hivatkoztak.

[8] A törvényszék a Be.163. § (1), (2), (3) bekezdésében írt ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és alapvetően megalapozott tényállást [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] állapított meg, amely a sértettet ért ütések számával kapcsolatban kisebb részben hiányos és igényel kiegészítést. A megalapozatlanság csak részbeni, amit a másodfokú bíróságnak ki kellett küszöbölnie.

[9] Ezért az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállását, a [6] bekezdését – a sértetti vallomás és igazságügyi szakértő véleménye és tárgyaláson tett nyilatkozat alapján - azzal egészíti ki, hogy a vádlott „egy alumínium baseballütővel egy alkalommal kisebb erővel a sértettet a bal szeménél megütötte, majd ezt követően még egy alkalommal ütötte fejen”.

[10] Az így kiegészített tényállás mentes a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt hiányosságoktól, ezért a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében határozatát a másodfokú bíróság erre alapította.

[11] Az elsőfokú bíróság a vádlott részbeni tagadásával szemben az eljárás során beszerzett és a tárgyalás anyagává tett személyi, okirati bizonyítékokat, továbbá az igazságügyi szakértői véleményeket okszerűen, a logika törvényei szerint, kifogástalanul értékelve kétséget kizáró módon állapította meg, hogy terhelt szándékosan eszközzel bántalmazta a sértettet és ennek következtében szenvedte el a sérüléseit.

[12] A felmentésre irányuló védelmi fellebbezések a bizonyítékok törvényes értékelésének támadásán keresztül vitatták a tényállás megalapozottságát, ezért az eljárási törvény kizáró rendelkezése folytán eredményre nem vezethettek. A tények megállapítása elsődlegesen az elsőfokú bíróság feladata. A Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

[13] A Be. 592. §-a írja le a megalapozatlansági okokat. E törvényi szakasz (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítélete akkor teljes egészében megalapozatlan, ha nem állapít meg tényállást, vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen. Jelen ügyben ez fel sem merül. A Be. 592. § (2) bekezdése szerinti részleges megalapozatlanságról sem beszélhetünk, mivel a kiegészített tényállás teljes körű, az a bizonyítást érintő iratok tartalmával összhangban áll, és részbeni felderítetlenség, továbbá helytelen következtetés sem érhető tetten.

[14] A törvényszék a bizonyítékok értékelése során mérlegelési hibát nem vétett, indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette. Helytállóan fogadta el a vádlott bántalmazást elismerő, de eszközhasználatot tagadó védekezésével szemben sértett büntetőeljárás során végig egybehangzó, ellentmondás mentes vallomását, melyet tanú vallomásán túl, az igazságügyi orvosszakértő véleménye és vallomása is alátámasztott. Mindezek miatt az ítéltáblának a tényállás felülmérlegelésére törvényes lehetősége nem volt.

[15] A vádlott bűnösségére vont következtetés is okszerű, cselekményének minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelelő volt.

[16] A törvényszék részletesen számot adott arról, hogy a vádlott cselekménye miért minősül életveszélyt okozó testi sértés büntetettének, mellyel az ítéltábla egyet értett. A vádlott aktuális tudattartalmára, ezáltal szándékára a 3/2013. Büntető jogegységi határozat iránymutatása alapján elsősorban a feltárt alanyi és tárgyi tényezőkből lehet következtetést levonni. Az elkövetés eszköze, a támadott testtájék, a támadás körülményei mind igazolják, hogy a vádlott tudata átfogta az életveszélyes sérülés létrejöttének lehetőségét. (BH.2020.194., BH. 2004.264.)

[17] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, és a vádlottal szemben a büntetési céloknak megfelelő bünteteskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetést szabott ki, mely szükséges, egyben elégséges és megfelel az egyéniesítés elveinek. A büntetés nem túl szigorú, lényeges enyhítésére az ítéltábla nem látott alapot, ezért a védelmi fellebbezés az enyhítésre irányulóan nem volt alapos, továbbá nincs indok lényeges súlyosításra sem, ezért az arra irányuló ügyészi jogorvoslat sem volt megalapozott [Be. 606. § (4) bekezdés].

[18] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről, a sértett polgári jogi igényéről és a bűnügyi költségről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt intézkedés szükségessége nem merült fel.

[19] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján állapította meg, és kötelezte a vádlottat annak megfizetésére.

[20] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a fellebbezések alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2022. április 25.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Sörös László sk. előadó bíró, Dr. Toma Attila sk. bíró

Záradék: A Egri Törvényszék 13.B.42/2020/46. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. április 25.

Dr. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke